

Penguenin Minik Şemsiyesi

Çınar BİBER

Penguenin Minik Şemsiyesi

Çınar BİBER

Buz gibi mavi denizin kıyısında, parlak ve soğuk bir sabah, Pip adlı penguen sıcacık iglusundan paytak paytak çıktı. Yuvarlak, siyah beyaz gövdesi her adımda zıplıyor, gök mavisi atkısı esintide dalgalanıyordu. Bugün özel bir gündü—teyzesi ona bir hediye göndermişti! Pip'in kehribar rengi gözleri, deniz yosunu kâğıdına sarılmış küçük bir paketi görünce parladı. 'Acaba ne olabilir?' diye düşündü yüksek sesle.

Paketin içinde kıvrık ahşap saplı minik kırmızı bir şemsiye vardı. Pip onu kaldırdı, ama şemsiye onun yüzgecinden daha büyük değildi. 'Oo, çok küçük!' diye cıvıladı, başını yana eğerek. Açmayı denedi ve şemsiye yumuşak bir vınlamayla açıldı. Küçük şemsiye parlak kırmızı bir mantara benziyordu. Pip gülümsedi, ama sonra kaşlarını çattı. 'Böyle minik bir şemsiyeyle ne yapabilirim ki?'

Pip penguen kolonisinde paytak paytak dolaşıp şemsiyeyi arkadaşlarına gösterdi. 'Belki şapka olarak kullanırsın!' diye güldü biri. 'Ya da balık kâsesi!' diye kıkırdadı bir diğeri. Pip onu başında dengede tutmayı denedi, ama şemsiye sürekli kayıp düşüyordu. İçini suyla doldurmayı denedi, ama çok sığıdı. 'Çok sıra dışı bir hediye,' diye iç çekti, şemsiyeyi yüzgecinin altına sıkıştırıp. 'Keşke ne işe yaradığını bilseydim.'

Tam o sırada gökyüzü karardı ve ağır bulutlar yuvarlandı. Buzun üzerinden soğuk bir rüzgâr esti ve ilk yağmur damlaları düşmeye başladı. Pip minik şemsiyesine sıkıca sarılıp iglusuna koştu. Dışarı baktı ve yağmurun kayalara sıçradığını gördü. 'İyi ki sıcacık bir evim var,' diye düşündü. Ama sonra uzakta, rüzgârla boğuşan küçük bir siluet fark etti.

Bu bir deniz kuşuydu! Uzun ve inceydi, yumuşak beyaz ve soluk gri tüyleri vardı. Uzun kanatları sarkıyor, sırtında yağmur damlaları parlıyordu. Yorgun ve üşümüş görünüyordu. Pip'in içi ona acıdı. 'Merhaba!' diye seslendi. 'İyi misin?' Deniz kuşu zarif boynunu çevirdi. 'Ben Marina,' dedi. 'Günlerdir uçuyorum ve bu yağmur beni hazırlıksız yakaladı. Dinlenecek kuru bir yere ihtiyacım var.'

Pip etrafına bakındı. Yağmur artık daha da hızlı yağıyor, buzdan sekiyordu. 'İglumu benimle paylaşabilirsin,' diye önerdi. Marina başını salladı. 'Teşekkür ederim, ama ben çok büyüğüm. Kanatlarım her şeyi devirir.' Pip kaşlarını çattı. Yardım etmek istiyordu, ama evi çok küçüktü. Tam o sırada yüzgecinin altındaki minik şemsiyeyi hissetti. Onu çıkarıp baktı. Birden bir fikir oluşmaya başladı.

'Burada bekle!' dedi Pip ve hızla paytak paytak uzaklaştı. Sağlam dallar ve birkaç büyük yaprak buldu. Onları titreyen Marina'ya getirdi. 'Ne yapıyorsun?' diye sordu Marina. Pip cevap vermedi. Dalları buzlu toprağa sapladı ve yaprakları küçük bir çatı gibi üzerlerine serdi. Sonra minik şemsiyeyi en üste yerleştirdi. 'İşte!' dedi. 'Bu bir barınak!'

Marina küçük barınağa baktı. Başını ve omuzlarını altına sokabileceği kadardı. Minik şemsiye yüzünü yağmurdan koruyordu. 'Mükemmel!' diye cıvıladı. Altına kıvrıldı ve Pip de yanına sıkıştı. Yağmur kırmızı şemsiyeye tıp tıp vuruyor, yumuşak bir davul sesi çıkarıyordu. 'Burası çok sıcak,' dedi Marina. 'Teşekkür ederim, Pip. Çok nazıksın.'

Pip'in yüzü aydınlandı. 'Başta bu şemsiyeyle ne yapacağımı bilmiyordum,' diye itiraf etti. 'İşe yaramayacak kadar küçük görünüyordu.' Marina sıcacık gülümsedi. 'Bazen en küçük şeyler en çok yardımcı olabilir,' dedi. 'Sen saçma bir hediyeyi harika bir barınağa dönüştürdün.' Birlikte oturup yağmuru dinlediler. Pip mutluydu. Yeni bir arkadaş edinmişti ve minik şemsiyesi bir amaç bulmuştu.

Beklerken Marina, Pip'e geniş okyanus üzerindeki yolculuklarını anlattı. Işıltılı dalgaların üzerinde uçmayı ve yunusların zıpladığını görmeyi anlattı. Pip kocaman gözlerle dinledi. 'Kolonimden hiç uzaklaşmadım,' dedi. 'Ama bir gün dünyayı görmek isterim.' Marina başını salladı. 'Göreceksin,' dedi. 'Belki minik şemsiyen de seninle gelir.' Güldüler ve yağmur yavaşlamaya başladı.

Yağmur durduğunda güneş bulutların arasından göründü. Marina barınaktan çıktı ve uzun kanatlarını gerdi. 'Artık gitmeliyim,' dedi. 'Ama nezaketini asla unutmayacağım.' Pip biraz üzüldü. 'Geri dönecek misin?' diye sordu. Marina gülümsedi. 'Elbette! Ve ziyaret ettiğim her kıyıda sana bir deniz kabuğu getireceğim.' Havalandı, zarif kanatları güneş ışığını yakaladı.

Pip, Marina gökyüzünde küçücük bir nokta olana kadar onu izledi. Sonra küçük barınağına baktı. Şemsiye hâlâ oradaydı, biraz ıslanmış ama hâlâ parlak kırmızıydı. 'Bu şimdiye kadarki en güzel hediyeydi,' dedi kendi kendine. Barınağı bahçesinde tutmaya karar verdi, belki başka bir arkadaşın ihtiyacı olur diye. O günden sonra Pip minik şemsiyesini bir bilmece değil, bir hazine olarak gördü.

Birkaç gün sonra Marina söz verdiği gibi geri döndü. Gövdesine asılı küçük bir deniz kabuğu çantası taşıyordu. 'Senin için,' dedi, Pip'e parlak pembe bir kabuk vererek. 'Uzak bir kıyıdan.' Pip çok sevindi. Marina'ya artık renkli çakıl taşlarıyla süslenmiş barınağını gösterdi. 'Birkaç şey ekledim,' dedi. 'Şimdi daha da sıcak oldu.' Marina başını salladı. 'Harika olmuş.'

Pip ve Marina bütün günü birlikte geçirdiler. Buz bloklarının arasında saklambaç oynadılar ve hikâyeler anlattılar. Marina, Pip'e rüzgâr gibi ılık çalmayı öğretti, Pip de ona karnının üzerinde nasıl kayacağını gösterdi. Diğer penguenler de katıldı ve kısa sürede bütün koloni gülüp oynuyordu. Pip, minik semsiyesinin sadece barınak değil, dostluk ve neşe getirdiğini fark etti.

Güneş batarken gökyüzünü pembe ve turuncu tonlara boyadığında Marina yine gitmeye hazırlandı. 'Yakında döneceğim,' diye söz verdi. 'Ve daha çok kabuk getireceğim.' Pip yüzgeciyle el salladı. 'Ben burada olacağım,' diye seslendi. 'Ve barınak senin için hazır olacak.' Artık dostluklarının simgesi olan küçük şemsiyeye baktı. Ona, tuhaf hediyelerin bile harika şeylere yol açabileceğini öğretmişti.

O gece Pip iglusunda oturdu, pembe kabuk yüzgecindeydi. Minik şemsiyeyi ilk gördüğünde ne kadar endişelendiğini düşündü. Artık onun olduğu gibi mükemmel olduğunu biliyordu. Bir arkadaşına yardım etmiş ve yaratıcılığını ateşlemişti. En güzeli de ona Marina'yı getirmişti. Gülümsedi, atkısına sokuldu ve deniz kuşu arkadaşıyla yeni maceralar hayal etti.